

Van wie mogen we de komende jaren nog heel wat verwachten? Welke landgenoten hebben al hun neus aan het venster gestoken, maar groeien straks door tot de nieuwe spraakmakers?

De Standaard zocht het niet zelf uit, maar legde zijn oor te luisteren bij mensen die het beter kunnen weten. De schrijver Tom Lanoye, het model Kim Peers, de regisseur Erik Van Looy, de wetenschapster Christine Van Broeckhoven en vele anderen stellen u als het ware hun opvolgers voor.

Wilt u graag weten van welke talenten we de komende jaren nog veel gaan horen, dan vindt u het antwoord in deze zomerreeks van *De Standaard*.

In aflevering vijf stelt de fotografe Lieve Blancquaert haar 29-jarige collega **Isabelle Pateer** voor.

Pateer is afkomstig uit Zeeuws-Vlaanderen, en is als zelfstandig fotografe in Brussel gevestigd. Ze werkt in opdracht, om den brode, en probeert daarnaast ook eigen projecten uit te werken en aan de man te brengen.

Isabelle Pateer: 'Ik zoek het steeds dichterbij huis. Ik heb het gevoel dat wat zich hier afspeelt, me meer aanbelangt en dat ik er dus meer over kan vertellen.' © Eric de Mildt

media is geweest op een persoonlijke manier te belichten. Het gaat over een familie uit Servië die al twee jaar in het opvangcentrum van Fedasil in Sint-Truiden woont. Haria betreft er met haar man en vijf jonge kinderen een kamer van 15 vierkante meter. Ze mogen niet werken en ze hoeven niet te koken want er is een kantine. Het is uitzichtloos wachten, daar in die kamer.'

'Ik ben aan de reeks begonnen toen ik op vraag van Fedasil foto's ging maken voor hun jaarverslag. Haria sprak me aan: ze wilde absoluut haar verhaal kwijt. Maar al te vaak worden vluchtelingen als een groep bekeken. Ik wilde inzoomen en het onderwerp personaliseren.'

'De beelden zijn verschenen in Knack en Vluchtelingenwerk Vlaanderen gebruikt ze ook. Het is niet gemakkelijk om fotoreeksen gepubliceerd te krijgen. Ik heb ze ingestuurd voor de Dexia fotopersprijs en ik werd genomineerd, maar ik heb niet gewonnen. Ze waren volgens de jury te esthetisch en niet journalistiek genoeg.'

Eigen stijl

'In de komende tien jaar hoop ik mijn eigen stijl verder te ontwikkelen. Toen ik pas afgestudeerd was, reisde ik naar Oekraïne en China om reportages te maken, maar ik

'In deze tijd van overdaad aan beelden vind ik het belangrijk dat foto's zich onderscheiden door een persoonlijke benadering of boodschap'

zoek het nu steeds dichterbij huis. Ik heb het gevoel dat wat zich hier afspeelt, me meer aanbelangt en dat ik er dus meer over kan vertellen.'

'Zo wil ik nu graag iets doen met Brussel, waar ik tien jaar woon. De stad is aan het veranderen: er komen nieuwe buildings in glas, zoals je die overal ter wereld ziet staan. Toen ik hier kwam wonen, was ik erg onder de indruk van het administratieve beton: de vroegere financiëntoren bijvoorbeeld, die pas ontmanteld en vernieuwd is. Zulke gebouwen definiëren voor mij het grijze, kille Brussel zoals ik het leerde kennen. Ik wil dat beeld vastleggen voor de

modernisering er een inwisselbare stad van maakt.'

'Fotografie draait niet alleen om op het knopje drukken. Er gaat een heel denkproces aan vooraf: wat wil je in beeld brengen? Hoe ga je het organiseren? Er is wat lef voor nodig. De meest interessante dingen komen niet naar je toe. Die moet je zelf opzoeken. Het is een belangrijk proces omdat je je daarin als fotograaf ontwikkelt.'

'Ik werk liefst met een analoge camera, maar de technische aspecten van fotograferen zijn voor mij ondergeschikt aan alles wat je als persoon uitdraagt. Want het is de interactie tussen jou en de wereld die het

beeld maakt. Je moet veel kunnen geven, je moet de mensen op hun gemak stellen. Dan krijg je ook iets terug.'

Snapshots

'Compositie vind ik ook erg belangrijk. Dat heeft misschien wel te maken met mijn opleiding in de vrije kunsten. De Nederlandse fotocriticus Hans Aarsman maakt een onderscheid tussen mooie plaatjes, en de vele snapshots die tegenwoordig door iedereen gemaakt worden. Hij zegt dat die laatste over twintig jaar belangrijker zullen blijken dan we nu denken, omdat ze ons veel zullen vertellen over de cultuur van vandaag. Ik vind dat een verrijkende visie. Maar ik zie het toch als twee totaal verschillende gebieden.'

'Zelf maak ik liever een weloverwogen beeld dan een snapshot. Alles moet op zijn plaats staan. Dan pas druk ik op de knop. Ik doe het niet express, dat zit gewoon in mij. Ik lees ook graag de Vlaamse fotocriticus Johan De Vos, die zo toegankelijk kan omschrijven wat een foto allemaal oproept. Zo moet het zijn, vind ik. Een goed beeld hoeft niet te veel uitleg. Het roept op zich een heleboel suggesties op.'

ONLINE
www.otherweyes.com